

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25006

гр. София, 22.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
закрито заседание на 22.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разглежда дело номер **7554** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, съдържащо се в жалба на П. М. БГ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [жк], Б. П. С. № 1, комплекс БПС, сграда 12, вх. А, ет. 2, представлявано от заедно действащите управител А. Д. П. и прокуриста Б. С. Д., чрез адвокат Н. Н., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. С, ет. 7, офис 74, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0967-000167 от 01.06.2025 г., издадена от началник група към сектор Пътна полиция към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) – В., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е прекратена регистрацията на ППС „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на процесната заповед, като се оспорва наличието на материалноправните основания за издаването ѝ. Иска се отмяната ѝ. Иска се спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата. По отношение на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта се сочи, че дружеството търпи сериозни материални вреди. Не се излагат конкретни аргументи в този смисъл.

Административен съд София - град, III отделение, 16 състав, като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

От представената по делото административна преписка се установява, че на 01.06.2025 г., около 07:50 ч., в [населено място], на кръстовище на ул. Мито О. и ул. Д. Д., Д. И. П. управлява лек автомобил Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на П. М. БГ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. При направена проверка е установено, че Д. И. П. е с отнето СУМПС въз основа на акт № G. от 29.05.2025 г. Направен е извод, че дружеството, чрез законния си представител, е допуснало/предоставило управлението на собствения си лек автомобил на лице с отнето по административен ред СУМПС, поради което, на основание чл. 171, т. 2А, б. „б“ от Закона за движението по пътищата, е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна

мярка № 25-0967-000167 от 01.06.2025 г. от началник група към сектор Пътна полиция към ОДМВР – В., с която е прекратена регистрацията на МПС „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца. В същата е включено разпореждане на органа, с което е допуснато предварително изпълнение на същата, считано от 01.06.2025 г.

На основание чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Съгласно алинея втора на същия член, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение. Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд, разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране изпълнението на административния акт е обща разпоредба за съдебен контрол, приложима по отношение на всички актове, с които е допуснато по силата на отделни закони предварително изпълнение на административен акт, когато законът не предвижда изрична забрана за съдебен контрол (каквото е настоящият случай).

С оглед на гореизложеното съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение на акта за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, заедно с жалбата срещу последния.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

При разглеждане на представеното пред съда искане за спиране на предварителното изпълнение на административния акт, допуснато по силата на закона, следва да се извърши проверка дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. В последната разпоредба е предвидено, че съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи едновременно наличието на тези предпоставки. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя, която следва да бъде доказана от същия в производството.

В случая не са представени никакви доказателства от жалбоподателя, които да установяват посочените в цитираната норма условия. От негова страна не се излагат никакви аргументи, които да водят до извод за вероятност да настъпят значителни или трудно поправими вреди в правната

му сфера в резултат от прекратяване на регистрацията на МПС-то, предмет на ПАМ. Единствено се заявява, че поради незаконосъобразността на обжалваната заповед дружеството търпи сериозни материални вреди. На първо място, въпросът за законосъобразността на акта е предмет на отделно производство по реда на чл. 145 и сл. от АПК и не подлежи на разглеждане в настоящото по реда на чл. 166 от АПК, чийто предмет е единствено допуснатото предварително изпълнение. Последното не е поставено в зависимост от законосъобразността или незаконосъобразността на акта. Съдът следва да провери единствено дали са налице предпоставките за спиране на предварителното изпълнение, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК. В случая от жалбоподателя не се доказва, че предварителното изпълнение на акта би довело до значителна или пък трудно поправима вреда. Обстоятелството, че дружеството извършва търговска дейност, свързана със сключване на лизингови сделки с предмет МПС, също не е основание за такъв извод, доколкото процесният автомобил не е единственият, с който разполага, следователно прекратената му регистрация няма да окаже съществено въздействие върху дейността и икономическото му състояние. Наред с това, засегнат от мярката би бил по-скоро ползвателя на МПС, който обаче не е страна в производството по обжалване на заповедта и в настоящото. Не се представят доказателства, че П. М. БГ ЕООД ще понесе финансови загуби, включително на договорно основание, във връзка с издаване на процесната заповед.

На следващо място, искането е за спиране на допуснато предварително изпълнение по силата на закон - ЗДвП. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния. Преценката не е на органа, а на законодателя. Следователно е обърната доказателствената тежест и не органът следва да доказва необходимостта от предварителното изпълнение на акта, а неговият адресат следва да докаже, че вредите, които ще понесе, са несъразмерни спрямо преследваната цел за защита на обществения интерес. Съобразно константната съдебна практика, засягането на финансови интереси, вкл. и преустановяване на дейност и финансови загуби, не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществени и индивидуални интереси, предвидени в чл. 60, ал. 1 от АПК.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая временното прекратяване на регистрацията на МПС на дружеството жалбоподател е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси и правата на гражданите, в частност на другите участници в движението по пътищата. Възможно е последното да причини неудобства на засегнатото лице, но това не е основание да бъде уважено искането му, тъй като то не е сред изчерпателно изброените в нормата на чл. 166, ал. 2 АПК. Това е така, тъй като защитата на обществения интерес и запазването на живота и здравето на гражданите до изясняване на въпроса относно законосъобразността на заповедта за прилагане на ПАМ има предимство пред засягането на правната сфера на адреса на заповедта в допустимата степен съгласно предвидените в специалния закон ограничения.

В допълнение следва да се посочи, че евентуалните вреди от обявления за незаконосъобразен административен акт подлежат на обезщетяване по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, вр. чл. 203 и сл.

от АПК.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК, а именно да са значителни или трудно поправими, и сами по себе си да са противопоставими на защитените от чл. 171, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели.

Следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед следва да се остави без уважение.

По изложените съображения и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК Административен съд София-град, III отделение, 16 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П. М. БГ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0967-000167 от 01.06.2025 г., издадена от началник група към сектор Пътна полиция, към ОДМВР – В., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата е прекратена регистрацията на ППС „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: